

2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 55, poz. 309, z r. 1946 Nr 51, poz. 288 i Nr 52, poz. 295) wprowadza się zmiany następujące:

1) § 2. otrzymuje brzmienie:

„Ustanawia się 12 grup uposażenia zasadniczego, a w obrębie grup 9 — 12 po 3 szczeble według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	miesięcznie złotych w szczeblu		
	a	b	c
1	37.000.—	—	—
2	32.000.—	—	—
3	22.000.—	—	—
4	17.400.—	—	—
5	14.000.—	—	—
6	12.000.—	—	—
7	11.000.—	—	—
8	10.000.—	—	—
9	9.400.—	9.500.—	9.600.—
10	8.800.—	8.900.—	9.000.—
11	8.200.—	8.300.—	8.400.—
12	7.600.—	7.700.—	7.800.—“;

2) § 8 skreśla się;

3) w § 9 w ust. (1) i (3) pkt 2 zamiast wyrazów: „dwa miesiące“ wstawia się wyrazy „trzy miesiące“;

a w ust. (4) skreśla się wyrazy: „w granicach od 500 do 5.000 zł miesięcznie“;

4) § 16 skreśla się;

5) w § 17 ust. (1) zamiast wyrazów „pod zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji“ wstawia się wyrazy „w użytkowaniu i zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe““;

6) dotychczasowy § 20 oznacza się jako ust. (1) i dodaje się w tym § ust. (2) w brzmieniu: „Pracownik-kobieta zachowuje prawo do uposażenia w związku z porodem w okresie przerwania pracy na 12 tygodni“.

§ 2. Pracownicy, pozostający w stosunku służbowym w dniu 1 stycznia 1949 r., zachowują posiadane grupy uposażenia, a w grupach uposażenia od 9—12 posiadane szczeble uposażenia odpowiadające liczbowo (literowo) grupom (szczeblom) określonym w tabeli uposażeń.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

90

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr 105, poz. 879) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze normuje uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny.

§ 2. Ustanawia się 12 grup uposażenia według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota uposażenia miesięcznego w złotych
1	34.000
2	28.000
3	22.000
4	18.200
5	15.100
6	13.300
7	12.000
8	11.000
9	10.100
10	9.300
11	9.000
12	8.800

§ 3. Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu w drodze rozporządzenia określa miejscowości, w których pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ przysługuje dodatek lokalny oraz ustala wysokość tego dodatku.

§ 4. 1. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ służy prawo do jednego tylko uposażenia jako wynagrodzenia za ogół czynności połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

2. Za spełnianie czynności zleczanych służbowo, nie wchodzących w zakres zwykłych obowiązków, może pracownik otrzymywać dodatkowe wynagrodzenie, zasady wypłacania którego określa Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

3. Za wykonywanie służby poza ustalonymi godzinami pracy pracownik otrzymuje dodatkowe wynagrodzenie, zasady wypłacania którego określa Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 5. 1. Pracownikom, zajmującym stanowiska kierownicze, przyznaje się dodatek funkcyjny. Dodatek ten pobiera również pracownik pełniący obowiązki przywiązane do stanowiska kierowniczego w okresie,

w którym pracownik mianowany na to stanowisko kierownicze, dodatku nie pobiera.

2. Stanowiska kierownicze i wysokość dodatku funkcyjnego ustala w drodze rozporządzenia Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

3. Pracownikowi przysługuje tylko jeden dodatek funkcyjny. W razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych uprawnionemu służy prawo wyboru.

4. Dodatek funkcyjny nie przysługuje pracownikowi w okresie stanu nieczynnego, urlopu bezpłatnego, zawieszenia w pełnieniu służby oraz na czas przekraczający trzy miesiące niepełnienia z innych powodów obowiązków, do których przywiązany jest dodatek funkcyjny.

§ 6. Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznaje pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ dodatki służbowe i inne dodatki uzasadnione szczególnymi warunkami ich pracy i ustala premie za wydajność i racjonalizację pracy.

§ 7. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ mogą otrzymywać nagrody pieniężne i zapomogi, w ramach kwot przewidzianych na ten cel w preliminarzu budżetowym.

§ 8. 1. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ otrzymują umundurowanie za zwrotem 25% rzeczywistych jego kosztów.

2. Przedmioty wchodzące w skład umundurowania, kolejność jego przydziału poszczególnym grupom pracowników oraz sposób spłaty umundurowania przez pracowników określi Minister Poczty i Telegrafów.

§ 9. W razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na nowe miejsce służbowe, przysługują pracownikowi należności, które określi Minister Poczty i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, w drodze rozporządzenia.

§ 10. Pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ oraz członkom ich rodzin przysługują ulgi w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi w zakresie i na zasadach, ustalonych dla pracowników państwowych.

§ 11. Prawo do uposażenia powstaje:

- 1) dla przyjętych do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, jeżeli faktyczne objęcie służby nie nastąpiło z dniem pierwszym miesiąca kalendarzowego, lecz w ciągu miesiąca — od dnia objęcia służby, przy czym uposażenie za czas do pierwszego dnia najbliższego miesiąca oblicza się w wysokości 1/30 części uposażenia miesięcznego za każdy dzień. Przepis ten dotyczy także ponownego powołania emeryta do służby w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, który powinien jednak za ten czas i w takim samym stosunku zwrócić Skarbowi Państwa pobrane do końca miesiąca zaopatrzenie emerytalne;

- 2) w pozostałych przypadkach z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po dniu mianowania (awansu) lub po dniu powstania warunków, uzasadniających zmianę uposażenia, jeżeli dzień mianowania (awansu) albo zmiany warunków nie zbiega się z terminem płatności uposażenia.

W razie zmiany miejsca służbowego, pociągającej za sobą zmianę wysokości uposażenia, prawo do uposażenia odpowiadającego nowemu miejscu służbowemu przysługuje od dnia pierwszego miesiąca kalendarzowego, następującego po zwolnieniu od poprzednich obowiązków służbowych.

§ 12. Prawo do uposażenia gaśnie:

- 1) w razie śmierci pracownika — z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym śmierć nastąpiła;
- 2) w razie rozwiązania stosunku służbowego w inny sposób — z ostatnim dniem miesiąca kalendarzowego, w którym stosunek służbowy faktycznie ustał. Przepis ten nie dotyczy jednak osób, które samowolnie opuściły służbę w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, a które obowiązane są zwrócić Skarbowi Państwa odpowiednią część uposażenia za dni nieprzepracowane, obliczoną według zasad określonych w § 11 ust. 1.

§ 13. Pracownik traci prawo do uposażenia za czas nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie.

§ 14. Uposażenie pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ płatne jest w terminie, ustalonym dla wypłaty uposażenia pracowników państwowych.

§ 15. 1. Kwoty, przewidziane w preliminarzu budżetowym państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ na akcję socjalną, będą wydatkowane w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Pracowników Poczty i Telekomunikacji.

2. Państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ obowiązane jest do opłacania za pracowników korzystających z czasów pracowniczych części opłat za wczasy w wysokości określonej dla pracowników państwowych.

§ 16. 1. Na czas pełnienia czynnej służby wojskowej osoby, wymienione w § 1, tracą prawo do uposażenia z dniem pierwszym najbliższego miesiąca kalendarzowego po wstąpieniu do służby wojskowej. Po powrocie ze służby wojskowej służy im prawo do uposażenia według zasad, określonych w § 11.

2. W czasie odbywania periodycznych ćwiczeń lub przeszkolenia wojskowego oraz wykonywania powszechnego obowiązku przysposobienia zawodowego, wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego osobom, wymienionym w § 1, służy nadal prawo do uposażenia za okres nie przekraczający trzech miesięcy.

3. Minister Poczty i Telegrafów ureguje w drodze rozporządzenia sprawy uposażenia osób, wymienionych w § 1, w razie dostania się ich do niewoli lub zaginięcia na terenie działań wojennych albo w innych wyjątkowych okolicznościach — na zasadach ustalonych dla pracowników państwowych.

4. W tym samym trybie i na tych samych zasadach ureguluje Minister Poczty i Telegrafów sprawę uposażenia pracowników urlopowanych do prac społecznych i politycznych.

§ 17. 1. W razie śmierci osoby, wymienionej w § 1, przysądza się zasiłek tytułem zwrotu kosztów pogrzebu:

- 1) jeżeli koszty pogrzebu ponosi współmałżonek, dzieci lub rodzice — w wysokości trzymiesięcznego ostatnio pobieranego przez zmarłego uposażenia;
- 2) jeżeli koszty pogrzebu ponosi inna osoba — w wysokości kosztów rzeczywiście poniesionych i udowodnionych najwyżej jednak do wysokości, określonej w pkt 1.

2. Zasiłek na koszty pogrzebu ulega zmniejszeniu o kwoty otrzymane na mocy przepisów o ubezpieczeniu społecznym.

§ 18. 1. Z uposażenia mogą być dokonywane potrącenia na podstawie:

- 1) szczególnych przepisów prawnych;
- 2) tytułów egzekucyjnych sądowych i administracyjnych;
- 3) zarządzeń władzy dokonywającej wypłaty uposażenia.

2. Na podstawie zarządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3, potrącenia mogą być dokonywane jedynie na zaspokojenie roszczeń do pracownika z tytułu uposażenia służbowego lub należności publicznych i danin z tegoż tytułu.

3. Do potrąceń, wymienionych w ust. 2, stosuje się przepisy o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, dotyczące dopuszczalności i wysokości potrąceń oraz pierwszeństwa zaspokojenia roszczeń.

4. Przepisy ustępu poprzedniego nie dotyczą należności z tytułu pobranej, a nie rozliczonej zaliczki na koszty podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia służbowego, należności za świadczenia w naturze oraz kwot uposażenia podlegających zwrotowi w myśl § 12

pkt 2, które potrąca się w pełnej wysokości niezależnie od potrąceń z innego tytułu.

§ 19. 1. Roszczenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ lub Skarbu Państwa, wynikające z tytułu uposażenia, przedawniają się po upływie lat trzech od dnia powstania odnośnego tytułu prawnego, wynikające zaś z innych należności, określonych na podstawie rozporządzenia niniejszego — po upływie trzech miesięcy od dnia powstania tytułu do tych należności.

2. Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność, przedsięwziętą przez pracownika w celu ustalenia lub dochodzenia wierzytelności u władzy asygnującej uposażenie.

§ 20. Pracownicy państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ pozostający w stosunku służbowym w dniu 1 stycznia 1949 r. zostają zaszeregowani do grupy uposażenia, odpowiadającej liczbowo grupie uposażenia dotychczas posiadanej.

§ 21. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Poczty i Telegrafów oraz Ministrowi Skarbu.

§ 22. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1949 r.

2. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 57, poz. 325 i z 1946 r. Nr 35, poz. 218, Nr 43, poz. 252, Nr 51, poz. 290).

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

91

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lutego 1949 r.

w sprawie uposażenia pracowników państwowych i samorządowych zatrudnionych w charakterze kierowców samochodowych oraz wartowników i dozorców.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali w drodze zarządzenia uposażenie pracowników zatrudnionych w państwowych lub

samorządowych urzędach, instytucjach i zakładach — w charakterze:

- a) kierowców i innych pracowników samochodowych,
- b) wartowników i dozorców

— na zasadach układów zbiorowych pracy dla pracowników przedsiębiorstw państwowych i samorządowych.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami.